



نویسنده: آن گرال ری شل
مترجم: طاهره رستکار
کارشناس علوم تجربی دفتر برنامه
ریزی و تالیف کتب درسی

شیوه‌های عملی ارزشیابی علوم تجربی

این روش، ارزشیابی را جزیی از فرآیند آموزش می‌کند

اصلاحات جدید در روش‌های آموزش و ارزشیابی، یادآور مسابقه معروف لاک پشت و خرگوش است. یعنی در حالی که تغییرات در شیوه ارزشیابی به کنندی صورت می‌گیرد، شیوه‌های آموزش سریع و با شتاب تغییر می‌کند. این امر، بررسی مجدد راهبرد ارزشیابی را الزامی می‌کند تا بتوان از طریق آن دانش آموزان را به درستی ارزشیابی کرد.

در مورد لزوم باریک تر کردن شکاف بین آنچه که سعی داریم یاد دهیم و آنچه که می‌خواهیم از طریق امتحان اندازه بگیریم، «هین» می‌نویسد: «تنها زمانی که راهبرد آموزش و ابزار ارزشیابی با هم سازگاری داشته باشند، مقیاس بهتری برای سنجش حاصل آموخته‌های دانش آموزان در علوم خواهیم داشت.»^۱

امروزه از بسیاری از اصطلاحات دیگر به جای امتحان سنتی سخن گفته می‌شود: مانند ارزشیابی معتبر^۲، ارزشیابی جایگزین^۳ و ارزشیابی فعالیت مدار^۴. در هر صورت، نکته مهم این است که بدون توجه به این که به راهبرد امتحان چه اطلاق می‌کنند، هر یک از این شیوه‌های ارزشیابی، آموخته‌های دانش آموزان را فقط در چهار چوب آنچه آنان می‌توانند براساس تجارب خود در علوم انجام دهند، ارزشیابی می‌کنند. برایمن اساس، اصطلاح «ارزشیابی فعالیت مدار» این اندیشه را واضح تر بیان می‌کند.

«کامن» این نکته مهم را مذکور می‌شود که وقتی دانش آموز را براساس ارزشیابی فعالیت مدار ارزشیابی می‌کنیم، دیگر

پرسش از دانش آموزان، مشاهده فعالیت آنان و اصلاح آموزش براساس حاصل مشاهدات.

ارزشیابی فعالیت مدار معلم را ترغیب می‌کند که:

- ۱- ارزشیابی را بخشی از فرآیند آموزش یادگیری تلقی کند نه نقطه پایان تدریس.
- ۲- هنگام ارزشیابی آموخته‌ها، قضاوت درست و شایسته داشته باشد.
- ۳- برای اطمینان از این که ارزشیابی از پیش جهت گرفته نیست، معیارهایی تهیه کند.
- ۴- مهارت‌ها، نگرش‌ها و صفاتی را که باید در دانش آموزان تقویت کند، معین سازد.
- ۵- بر مفاهیم کلیدی و مهارت‌های حل مسئله، و نه حفظ حقایق و مفاهیم، تأکید کند.
- ۶- در طراحی آموزشی برای دانش آموزان، فرصت‌هایی به منظور انجام دادن، ابداع یا تولید یک محصول نهایی فراهم آورد.



۷- دانش آموزان را در ارزشیابی کار خودشان در گیر کند.

پژوهش‌های اصلاح برنامه ریزی درسی در باغ گیاه شناسی شیکاگو، به ما امکان داد مثال‌های عملی را برای ارزشیابی فعالیت مدار جهت معلمان تهیه کنیم. در اینجا، نکات بر جسته پنج نوع امتحان فعالیت مدار زیر را روشن می‌کنیم:

۱- ارزشیابی پرونده‌ای؛

۲- ارزشیابی گروهی؛

۳- ارزشیابی از طریق نمایش خلاق؛

۴- ارزشیابی از طریق یادگیری مفاهیم؛

۵- ارزشیابی از طریق حاصل کار خلاق دانش آموزان.

۱- ارزشیابی پرونده‌ای

«هر من» و همسکاران او از این نوع ارزشیابی به عنوان «سیستم ارزشیابی» یاد کرده‌اند.^۹ سیستمی که براساس آن، نمونه‌هایی از کارهای هر دانش آموز را، که در طی یک دوره زمانی کامل شده است، در یک پرونده، پاکت یا مجموعه نگه داری می‌کند. معلم این مجموعه را در حکم سندی برای قضاوت خود در مورد ارزشیابی پیشرفت تحصیلی تک تک دانش آموزان به کار می‌برد.

این نوع ارزشیابی زمانی مفید است که هدف آموزش از قبل تعریف شود و معیارهای ارزشیابی از آموخته‌ها مشخص باشد. در این صورت، معلم از طریق این پرونده‌ها پیشرفت تحصیلی هر فرآگیرنده را بر مبنای آن معیارها مشخص می‌کند.

اینک برای نمونه، درس «برگ‌ها» را در نظر می‌گیریم. در این درس، ما توانایی مشاهده و برقراری ارتباط را در دانش آموز از طریق توصیف شفاخی یا کتبی او ارزشیابی می‌کنیم. معیار ارزشیابی از قبل مشخص شده است.

مشاهدات اولیه دانش آموز، میزان ادراک او را مشخص و به معلم کمک می‌کند آموزش خود را در جهت صحیح طراحی کند. برای مثال، ممکن است از یک دانش آموز کلاس سوم انتظار داشته باشیم که در مشاهدات خود از برگ، رگ برگ‌ها،

تحصیلی خود آگاه شود.

۲- ارزشیابی گروهی

امتحان از آنچه دانش آموز می‌داند،^۷

آنچه می‌خواهد بداند^۸ و آنچه یاد گرفته است^۹ یا به اختصار، روش K.W.L بر یافته‌های معلم از آنچه که دانش آموز می‌داند و بر سازمان دهنی تجارب این یک حول این اطلاعات تکیه دارد.

این روش، یک روش ارزشیابی گروهی است. معلم هر واحد درسی را با تهیه فهرستی از آنچه دانش آموزان در مورد یک موضوع معین می‌دانند (k) یا می‌خواهند بدانند (W) شروع می‌کند. در انتهای درس، معلم فهرست دیگری از آنچه که دانش آموزان فرا گرفته‌اند (L) تهیه می‌کند. این روش به معلم امکان می‌دهد که طی آموزش درس، سوء تفاهمنهای عملی را تشخیص دهد و آنها را رفع کند. به علاوه، معلم و دانش آموزان با مراجعه به جدول KWL به تغییر عقیده‌ها و نیز پرسش‌هایی که پاسخ داده شده یا بدون جواب مانده است پی می‌برند. این جدول معلم را در طراحی مراحل بعدی تدریس باری می‌دهد.

«دی پیتو» از دانشگاه ایالتی لوئیز پیشنهاد می‌کند که معلمان هنگام استفاده از روش KWL در علوم، دلایلی را که دانش آموزان برای دانسته‌های خود ذکر می‌کنند، در یک ستون خاص منظور کنند. او در مورد کلاس‌های دوره راهنمایی پیشنهاد می‌کند که معلم جدولی تهیه کند که در آن، پاسخ دانش آموز در مقابل پرسش‌های زیر نوشته شود:

در مورد آنچه می‌خواهید بدانید چه روشی برای جمع‌آوری اطلاعات یا دلایل پیشنهاد می‌کنید؟ و «چگونه دلایل را برای تأیید آنچه یاد گرفته اید به کار می‌برید؟

برای مثال، در برنامه ریزی که ما انجام دادیم به معلمان استفاده از یک نمودار KWL را برای درس‌های «خاک و دانه»، «ریشه‌ها و ساقه‌ها»، «برگ‌ها»، «گل‌ها»، «میوه‌ها» و «باگبانی در کلاس» پیشنهاد کردیم.

در شروع هر درس، معلم دانسته‌های هر

رنگ، جنس، شکل و اندازه آن را مشخص کند و در سطح بالاتر، ممکن است معیارهای مشاهده مفاهیم کلیدی پیشرفته‌تری را شامل شود.

دانش آموزان این درس را با توصیف شفاخی یا کتبی مشاهدات خود از برگ‌هایی که جمع کرده‌اند، شروع می‌کنند. معلم حاصل مشاهدات هر دانش آموز و برگ موردنظر را در پرونده مربوط به آن دانش آموز نگه داری می‌کند. پس از آن که دانش آموزان چند فعالیت بر اساس مشاهدات روی برگ انجام دادند، هر دانش آموز مجدداً برگ انتخابی خود را مشاهده و بار دیگر آن را توصیف می‌کند. در اینجا یک فعالیت دیگر نیز می‌توان پیشنهاد کرد: به این صورت که به هر دانش آموز حاصل مشاهدات دانش آموز دیگر در توصیف برگ موردنظر (مثلاً برگ A) همراه با چند برگ از جمله همان برگ A داده می‌شود و از او خواسته می‌شود که با استفاده از آنچه در توصیف برگ A نوشته شده است، از میان برگ‌ها، برگ A را شناسایی کند. از علاوه و شوکی که در کلاس در طی این فعالیت پدید می‌آید، معیارهایی برای مشاهده دقیق طرح ریزی می‌شود. ممکن است یک دانش آموز کلاس سوم دبستان برگ موردنظر خود را خیلی کم توصیف کند: «برگ من، سبز و قهوه‌ای رنگ است؛ نوک تیز است و زیاد بزرگ نیست. خط‌های روی آن است و نوک و ته آن با هم فرق دارد»، همین دانش آموز پس از انجام دادن یک سلسله فعالیت در مورد برگ‌ها، همین برگ را چنین توصیف می‌کند: «برگ من سبز و قهوه‌ای رنگ است. نوک تیز است و حدود ۶ تا ۱۰ سانتی‌متر درازا دارد. رگ‌های مستقیم الخط شکل دارد؛ در یک طرف براف و در طرف دیگر کدر است». مقایسه بین این دو توصیف پیشرفت این دانش آموز را مشخص می‌کند.

در توصیف دوم، مشخصه‌های بیشتری از برگ، مثل اندازه، شناسایی خطوط برگ‌ها به مثابه رگ برگ آمده است. امتحان در پرونده، معلم را بامثال‌های واقعی مجهز می‌کند و مهم تر از آن، وسیله‌ای برای دانش آموز مهیا می‌سازد تا از میزان پیشرفت

■ در حالی که تغییرات در شیوه ارزشیابی به کنندی صورت می‌گیرد، شیوه‌های آموزش سریع و باشتای تغییر می‌کنند. این امر بررسی مجدد راهبرد ارزشیابی را الزامی می‌کند تا از آن طریق بتوان دانش آموزان را به درستی ارزشیابی کرد.



زندگی گیاه را به طور صحیح اجرا می‌کند، ولی به این که چگونه گیاه از یک مرحله وارد مرحله دیگر می‌شود یا به عمل گل در تولید دانه جدید اشاره نمی‌کند.

موفقیت متوسط

دانش آموز مراحل متفاوت یک دوره زندگی گیاه را به طور صحیح اجرا می‌کند و به بعضی آموخته‌های در مورد حرکت از یک مرحله به مرحله دیگر نیز از طریق اجرای نمایش اشاره می‌کند. مثلاً توضیح می‌دهد که ریشه اولین قسمت گیاه است که از دانه خارج می‌شود یا مرحله تبدیل غنچه به گل را بنمایش توضیح می‌دهد.

موفقیت عالی

دانش آموز تمام مراحل چرخه زندگی یک گیاه را اجرا می‌کند. او با اجرای این که چگونه یک گیاه از یک مرحله زندگی وارد مرحله بعدی می‌شود، مراحل گذر از یک

پیوسته بنگردند و به آنان نشان می‌دهد که ممکن است هر حقیقت آموخته شده، خود شروع تلاشی برای یادگیری بعدی باشد.

۳- ارزشیابی از طریق نمایش خلاق

معلمان اغلب به نمایشنامه‌های خلاق به مثابه یک ابزار مؤثر در امتحان می‌نگرند. این نمایشنامه‌ها به معلم امکان می‌دهد مفهومی را که در حین آموزش در ذهن دانش آموزان شکل گرفته است، مشاهده کند. اگر سوء تفاهم‌هایی در آموخته‌ها، در حین اجرای نمایشنامه احساس شود، معلم می‌تواند با شاره به آنها، به رفع این سوء تفاهم‌ها کمک کند. با استفاده از این روش، معیارهای زیر را برای ارزشیابی پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس «دوره زندگی گیاهان» تعیین کرده‌ایم.

حداقل موفقیت

دانش آموز مراحل متفاوت یک دوره

دانش آموز را می‌سنجد و هدف‌های آموزش را تعیین می‌کند. هدف‌های آموزش بر فعالیت عملی دانش آموزان تأکید می‌کند. به تدریج که دانش آموزان دریافت‌های فردی خود را از طریق فعالیت‌های دست اول بهبود می‌بخشند، این معلومات جدید قسمت «آموخته‌ام» از نمودار KWL را پر می‌کند. بعد از این که دانش آموزان نمودار بالا را کامل کردند، هر گروه با مرور مفاهیم آموخته شده و کنترل این موضوع که آیا به تمام هدف‌های مورد نظر رسیده است، آموخته‌های خود را ارزشیابی می‌کند. یک مثال از این نوع نمودار در زیر آمده است:

چه می‌دانیم (k)

گیاهان از دانه‌هایی رویند. دانه‌های آب احتیاج دارند. دانه‌ها به شکل‌های گوناگون یافته می‌شوند. دانه‌های رنگ‌های متفاوت هستند. پرنده‌گان دانه‌های را دوست دارند.

چه می‌خواهیم بدانیم (w)

چگونه یک گیاه به این بزرگی از یک دانه به این کوچکی روییده می‌شود؟ درون دانه‌ها چه شکلی است؟ چگونه می‌توانم یک گیاه را از یک دانه برویانم؟ آیا تمام دانه‌ها در یک زمان جوانه می‌زنند؟

چه یاد گرفته‌ام

در درون دانه‌ها یک گیاه‌ک کوچک وجود دارد. دانه‌ها زنده هستند. تمام دانه‌ها در یک زمان جوانه نمی‌زنند. گیاه در هوای خیلی سرد جوانه نمی‌زند.

در سطوح میانی و بالا، معلم می‌تواند نمودار KWL را اصلاح کند و از همین الگو برای سازمان‌بندی دفتر علم دانش آموزان استفاده کند. دانش آموزان با استفاده از دفتر علم، پیشرفت و رشد فردی خود را با توصیف این که چرا عقایدشان براساس تجارت آزمایشگاهی تغییر کرده است، ارزشیابی می‌کنند.

طی دوره آموزش ضمن خدمت معلمان در باغ گیاه‌شناسی شیکاگو، پیشنهاد شد یک ستون دیگر به نمودار KWL اضافه شود: «بعداً می‌خواهم چه چیزی یاد بگیرم؟» این ستون به دانش آموزان کمک می‌کند که به آموزش و یادگیری به مثابه یک فرآیند



خواهیم داشت.

ارزشیابی فعالیت مدار نوید آینده روشی را برای آموزش علوم می دهد.

سؤالهای که باید پرسید

برای اصلاح و بهبود ارزشیابی فعالیت مدار، باید این سوالهای را از خود پرسیم:

۱- آیا مهارت‌های را که می خواهم ارزشیابی کنم، معین کرده‌ام؟

۲- آیا بر مفاهیم کلیدی و مهارت‌های حل مسأله تأکید کرده‌ام؟

۳- آیا معیارهایی برای آزمون آموخته‌های دانش آموزان تهیه کرده‌ام؟

۴- آیا حدود انتظاراتم را از دانش آموزانم، برای آنها مشخص کرده‌ام؟

۵- آیا در طرح درس فرست هایی برای دانش آموزان در نظر گرفته ام تا پذید آورند، انجام دهنده یا محصول نهایی تولید کنند؟

۶- آیا قصد دارم امتحان را از فرآیند آموزش و نه نقطه اختتام آن بدانم؟

۷- آیا دانش آموزان را در ارزشیابی کار خودشان درگیر و شریک کرده‌ام؟

پاتوق

1. Hein, **The assessment of hands on elementary science programs**. Grand Forks, ND: Center for Teaching and Learning, University of North Dakota, 1990.

2. Authentic Assessments.

3. Alternative Assessment.

4. Performance based Assessment.

5. Kamen, M. Use of creative drama to evaluate elementary school students. In G. Kulm and S. Malcom (Eds), **Science assessment in the service of reform**. Washington, DC: American Association for the Advancement of Science, 1991.

6. Herman, J., Aschbacher P., and Winters, L. **A practical guide to alternative assessment**. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development, 1992.

7. The Know.

8. Want to know.

9. Learned.

10. Dipinto, V., and Turner, S. **Zapping the Hypermedia Zoo: Evaluation in a Constructivist Learning Environment**. Project presented at the National Education Computing Conference, 1993.

خلق دانش آموزان

روشن دیگر برای ارزشیابی از آموخته‌های دانش آموزان، وادار کردن آنها، به ساختن یک محصول در انتهای درس است. این محصول به معلم اطلاعات زیادی در رابطه با تفکر آنها می دهد. نقطه قوت این نوع ارزشیابی این است که معلم به وضوح می تواند انتظارات پژوهش را قبل از این که دانش آموزان شروع به کار کنند، توضیح دهد.

این روش ارزشیابی، از دید ما، حد اعلای فعالیت یک واحد درسی است که در آن، «دانش آموزان گل هارا مشاهده و تشریح می کنند، در مورد نقش گل به بحث می پردازند و با قلم مو گرده افشاری گل را شبیه سازی می کنند».

وقتی که فعالیت‌ها به پایان می رسد، از هر دانش آموز می خواهیم گل خودش را طراحی کنند و در مورد آن یک توضیح مختصر بدهد. به دانش آموزان گفته می شود که در این توضیحات علاوه بر نام گل، پرچم، مادگی و گلبرگ و کاسبرگ و نیز شرایط محلی، روشی را که گل گرده جذب می کند یاروشی را که دانه می سازد، بیاورند. سپس یک چک لیست تهیه می کنیم که طبق آن از آموخته‌های دانش آموز امتحان می گیریم. اگر کار دانش آموز طبق معیار انجام شده باشد، آن را عالی، اگر تمام معیارها به جز یکی رعایت شده باشد متوسط و اگر تمام به جز دو معیار رعایت نشده باشد ضعیف یا مینیمم موفقیت ارزشیابی می کنیم.

میدان از آن ماست

معروفی «امتحان بر اساس فعالیت» در محدوده آموزشی، نوید بسیاری برای آموزش علوم دارد. این روش، آموخته هارا دائم ارزشیابی می کند و به دانش آموز شناسن ابراز تسلط بر مهارت های کاربردی علوم را می دهد.

در مقام یک مدرس علوم، ما مجبوریم روش شناسی تدریس و نیز ابزار ارزشیابی خود را بایکدیگر هماهنگ سازیم. زمانی که این کار را انجام دهیم، مقیاس بسیار بهتری از آنچه دانش آموزان در کلاس های آموزند،

حالت به حالت دیگر را بیان می کند. مثلاً از طریق نمایشنامه، دانش آموز توضیح می دهد که یک گیاه قبل از رویش به رطوبت و گرما نیاز دارد یا قبل از تشکیل میوه باید عمل گرده افشاری بر گل انجام شده باشد.

تهیه معیارهایی از قبل، مثل آنچه که در بالا پیشنهاد شد، معلم را مطمئن می سازد که در ارزشیابی کار دانش آموزان، سازگار، یکنواخت و بدون تعیض و تعصب عمل کرده است.

۴- ارزشیابی از طریق یادگیری مفاهیم

فعالیت‌های عملی دانش آموزان محملی برای ارزشیابی از آموخته‌های آنان است. زمانی که دانش آموزان به طور فعل مشغول کشف و تحقیق اند، فقط گیرنده‌های انفعای اطلاعات نیستند. معلم به خوبی می تواند میزان موفقیت یک دانش آموز را در تلفیق اطلاعات جمع آوری شده در حین فعالیت، با ارزشیابی آموخته‌ها تعیین کند. برای مثال، در یک درس مربوط به کاوش دانه، دانش آموزان دانه‌های تک‌لپه‌ای ها و دو‌لپه‌ای ها را عملی بررسی می کنند. در ابتدا، دانش آموزان با جدا کردن یک لوپیای خیسانده شده، دو گیاهک درون آن را مشاهده می کنند. سپس معلم اصطلاح «دولپه‌ای» را معرفی می کند. سپس نوبت دانش آموز سعی می کند دانه ذرت را به همان شکل جدا کند، در می باید که ذرت فقط یک گیاهک دارد. پس معلم اصطلاح «تک‌لپه‌ای» را معرفی می کند. سپس نوبت به ارزشیابی دانش آموز می رسد. به این صورت که از او می خواهد تعیین کند که دانه بادام کوھی تک‌لپه‌ای یا دولپه‌ای است. اگر دانش آموز در تلفیق اطلاعات به دست آمده از طریق تجارب دست اول موفق باشد، می تواند بادام کوھی را به مشابه یک دانه دولپه‌ای شناسایی کند. با این روش، معلم می تواند برای ثبیت میزان پیشرفت هر دانش آموز از یک فهرست ارزشیابی استفاده کند.

۵- ارزشیابی از طریق حاصل کار

